

Arrest

nr. 147 181 van 5 juni 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 25 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 oktober 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp verklaard wordt en van de beslissing van voormelde gemachtigde van 27 oktober 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, beide aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 november 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 april 2015.

Gelet op de beschikking van 22 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.L. BROCORENS, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandelingen betreffen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 oktober 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder

voorwerp verklaard wordt en de beslissing van voormelde gemachtigde van 27 oktober 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, beide aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 november 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissingen betreffen een beslissing van de gemachtigde waarbij een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zonder voorwerp wordt verklaard en een bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit de bestreden beslissingen blijken dat de verzoekende partij onder een inreisverbod staat, hetgeen steun vindt in het administratief dossier. Op grond van artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet moet onder "inreisverbod" worden begrepen: "de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)".

Aan de verzoekende partij werd op 22 april 2013, met kennisgeving op 22 april 2013, een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering en met een inreisverbod voor 3 jaar uitgereikt. Uit het administratief dossier en de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat tegen deze beslissing geen beroep werd aangetekend, zodat deze beslissing dienvolgens definitief is geworden.

Bovenstaande vaststellingen kunnen niet anders dan ertoe leiden dat het beroep tegen de beslissingen van 27 oktober 2014 waarbij de aanvraag van de verzoekende partij om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zonder voorwerp wordt verklaard en de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, onontvankelijk is wegens gebrek aan belang. Daargelaten de vraag of de verwerende partij kan stellen dat de aanvraag zonder voorwerp is, vermag de verwerende partij immers niets anders dan opnieuw, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partijen nog steeds in het Rijk verblijven, vast te stellen dat er een definitief inreisverbod is en dat een verblijf in het Rijk verboden is.

Het betoog van de verzoekende partij doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Het beroep komt zodoende onontvankelijk voor.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 3 april 2015 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 19 mei 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 30 maart 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP is het niet eens met het feit dat de beslissing haar aanvraag zonder voorwerp verklaart en merkt op dat zij volgens VwP niet op het Belgisch grondgebied mag verblijven omwille van het inreisverbod dat haar in 2013 werd opgelegd. Zou VzP legaal in België zijn, dan zou er geen reden zijn om een aanvraag 9bis in te dienen. Het is juist omdat zij illegaal op het grondgebied verblijft dat zij een aanvraag 9bis heeft ingediend. Personen die een aanvraag 9bis indienen zijn mensen die illegaal zijn of zich in een preciaire situatie bevinden. Dat VzP zich onder een inreisverbod bevindt, maakt haar niet méér illegaal dan iemand die hier verblijft zonder papieren. Het doet geen afbreuk aan de verplichting van VwP om een voldoende en ernstige motivering te geven betreffende de aanvraag 9bis. Met betrekking tot de buitengewone omstandigheden stelt verzoekende partij dat er een probleem van motivering is in de bestreden beslissing. Zij verblijft sinds 2009 in België, spreekt Frans, heeft een uitgebreide

vriendenkring, een stabiele relatie met een Belgische man en is zwanger van een Belgisch kind. De bestreden beslissing houdt geen rekening met deze situatie van VzP. VzP stelt dat een verwijdering van het grondgebied een schending zou uitmaken van artikel 8 EVRM, artikel 9 IVRK en artikel 74/13 Vw. VwP kan zich niet verbergen achter de gebonden bevoegdheid bij het bevel om het grondgebied te verlaten. VwP had rekening moeten houden met de omstandigheden van de zaak en afdoende motiveren. VzP verwijst ten slotte naar het verzoekschrift."

2.4. Voor zover de verzoekende partij op 3 april 2015 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting verwijst naar en volhardt in het verzoekschrift door het gedeeltelijk te herhalen en zodoende geen opmerkingen plaatst omtrent de beschikking van 30 maart 2015, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET